

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

29. maj 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 168/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

Domstolen

2017/C 168/02 Domstolens afgørelse af 7. marts 2017 vedrørende lovbestemte fri- og helligdage og retsferier 2

Retten

2017/C 168/03 Rettens afgørelse af 5. april 2017 vedrørende retsferierne 4

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 168/04 Sag C-598/14 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 5. april 2017 — Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret mod Gilbert Szajner og Forge de Laguiole (Appel — EU-varemærker — ugyldighedssag — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 4 — artikel 65, stk. 1 og 2 — ordmærket LAGUIOLE — ugyldighedsbegæring støttet på en ældre rettighed, der er erhvervet i medfør af national lovgivning — EUIPO's anvendelse af national ret — Unionens retsinstansers prøvelse ex officio) 5

2017/C 168/05	Forenede sager C-217/15 og C-350/15: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 5. april 2017 — straffesag mod Massimo Orsi (C-217/15) og Luciano Baldetti (C-350/15) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Santa Maria Capua Vetere — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — artikel 2 og 273 — national lovgivning, der fastsætter en administrativ sanktion og en strafferetlig sanktion for samme forhold vedrørende manglende indbetaling af merværdiafgift — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 50 — princippet <i>ne bis in idem</i> — identitet mellem den person, der er strafforfulgt eller administrativt sanktioneret — foreligger ikke)	5
2017/C 168/06	Sag C-298/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 5. april 2017 — UAB »Borta« mod Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija VĮ (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litauen) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — direktiv 2004/17/EF — kontrakt, hvis værdi er lavere end den tærskel, der er fastsat i dette direktiv — artikel 49 TEUF og 56 TEUF — begrænsning af adgangen til brug af underentreprenører — indgivelse af et fælles bud — tilbudsgivernes faglige formåen — ændring af udbudsbetingelserne)	6
2017/C 168/07	Sag C-336/15: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 6. april 2017 — Unionen mod Almega Tjänsteförbunden og ISS Facility Services AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbetsdomstolen — Sverige) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2001/23/EF — artikel 3 — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder — gældende kollektive overenskomster for erhververen og overdrageren — yderligere opsigelsesvarsel tildelt afskedigede arbejdstagere — hensyntagen til den anciennitet, der er erhvervet hos overdrageren)	7
2017/C 168/08	Sag C-337/15 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 4. april 2017 — Den Europæiske Ombudsmand mod Claire Staelen (Appel — Den Europæiske Unions erstatningsansvar uden for kontraktforhold — Den Europæiske Ombudsmands behandling af en klage vedrørende forvaltningen af en liste over egnede ansøgere opstillet efter en almindelig udvælgelsesprøve — tilsidesættelser af forpligtelsen til at udvise omhu — begrebet »tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse« af en EU-retlig regel — ikke-økonomisk skade — tab af tillid til Den Europæiske Ombudsmand)	8
2017/C 168/09	Forenede sager C-376/15 P og C-377/15 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 5. april 2017 — Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI) (Appel — dumping — gennemførelsesforordning (EU) nr. 924/2012 — import af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 2, stk. 10 og 11 — udelukkelse af visse eksporttransaktioner fra beregningen af dumpingmargenen — rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi i tilfælde af import fra et land uden markedsøkonomi)	8
2017/C 168/10	Sag C-391/15: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 5. april 2017 — Marina del Mediterráneo SL m.fl. mod Agencia Pública de Puertos de Andalucía (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Andalucía — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — klageprocedurer — direktiv 89/665/EØF — artikel 1, stk. 1 — artikel 2, stk. 1 — beslutning fra den ordregivende myndighed om at give en erhvervsdrivende adgang til at afgive tilbud — beslutning, som i henhold til den gældende nationale lovgivning ikke kan påklages)	9
2017/C 168/11	Forenede sager C-435/15 og C-666/15: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 22. marts 2017 — GROFA GmbH mod Hauptzollamt Hannover (sag C-435/15), X og GoPro Coöperatief UA mod Inspecteur van de Belastingdienst mod Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (sag C-666/15) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland og Rechtbank Noord-Holland — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — toldpositioner — tarifering af varer — videokameraer — kombineret nomenklatur — underposition 8525 80 30, 8525 80 91 og 8525 80 99 — forklarende bemærkninger — fortolkning — gennemførelsesforordning (EU) nr. 1249/2011 og (EU) nr. 876/2014 — fortolkning — gyldighed)	10

2017/C 168/12	Sag C-488/15: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 5. april 2017 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien (Traktatbrud — miljø — direktiv 2008/50/EF — luftkvalitet — artikel 13, stk. 1 — bilag XI — daglig og årlig grænseværdi for PM ₁₀ - koncentrationer — systematisk og vedvarende overskridelse af grænseværdierne — artikel 22 — udsættelse af frister for opfyldelse af visse grænseværdier — betingelser for anvendelse — artikel 23, stk. 1 — luftkvalitetsplaner — »kortest mulig« overskridelsesperiode — egnede foranstaltninger — elementer, der indgår i vurderingen)	11
2017/C 168/13	Forenede sager C-497/15 og C-498/15: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 22. marts 2017 — Euro-Team Kft. (sag C-497/15) og Spirál-Gép Kft. (sag C-498/15) mod Budapest Rendőrfőkapitánya (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szegedi Közigazgatási és munkügyi bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — transport ad landevej — fiskale bestemmelser — direktiv 1999/62/EF — afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer — vejafgift — medlemsstaternes forpligtelse til at fastsætte sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning — fast bøde — proportionalitet)	12
2017/C 168/14	Sag C-544/15: Domstolens dom (Store Afdeling) af 4. april 2017 — Sahar Fahimian mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — direktiv 2004/114/EF — artikel 6, stk. 1, litra d) — indrejsebetingelser for tredjelandsstatsborgere — afslag på indrejse — begrebet »trussel mod den offentlige sikkerhed« — skønsmargin)	12
2017/C 168/15	Sag C-638/15: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 6. april 2017 — Eko-Tabak s.r.o. mod Generální ředitelství cel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2011/64/EU — artikel 2, stk. 1, litra c) — artikel 5, stk. 1, litra a) — begreberne »røgtobak«, »tobak, der er skåret, revet« og »industriel forarbejdning«)	13
2017/C 168/16	Sag C-665/15: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 22. marts 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — transport — kørekort — EU's kørekortnetværk — benyttelse af og tilslutning til EU's netværk)	14
2017/C 168/17	Sag C-668/15: Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. april 2017 — Jyske Finans A/S mod Ligebehandlingsnævnet som mandatar for Ismar Huskic (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret — Danmark) (Præjudiciel forelæggelse — ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse — direktiv 2000/43/EF — artikel 2, stk. 2, litra a) og b) — kreditinstitut, der kræver, at personer, der ansøger om et lån til køb af et motorkøretøj, og som har identificeret sig ved et kørekort, der angiver et andet fødeland end en medlemsstat i Den Europæiske Union eller i Den Europæiske Frihandelssammenslutning, skal fremlægge supplerende dokumentation for identitet i form af en kopi af pas eller af opholdstilladelse)	14
2017/C 168/18	Sag C-58/16: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 6. april 2017 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — bedre havnesikring — direktiv 2005/65/EF — artikel 2, stk. 3, og artikel 6, 7 og 9 — tilsidesættelse — ingen vurdering af havnesikring — havneafgrænsning, havnesikringsplan og havnesikringsofficer — ingen fastlæggelse)	15
2017/C 168/19	Forenede sager C-124/16, C-188/16 og C-213/16: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 22. marts 2017 — straffesag mod Ianos Tranca (C-124/16), Tanja Reiter (C-213/16) Ionel Opria (C-188/16) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht München, Landgericht München I) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i straffesager — direktiv 2012/13/EU — ret til information under straffesager — ret til at blive informeret om tiltalen — forkyndelse af en strafferetlig kendelse — fremgangsmåde — obligatorisk udpegelse af en befuldmægtiget — tiltalt person uden fast ophold i medlemsstaten og uden fast bopæl — indsigelsesfrist, der løber fra forkyndelsen for den befuldmægtigede)	15

2017/C 168/20	Sag C-153/16: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 6. april 2017 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien (Traktatbrud — uhensigtsmæssig deponering af store mængder af brugte dæk — deponeringsanlæg, som ikke overholder de krav, der er fastsat i direktiv 2008/98/CE og direktiv 1999/31/CE — vedvarende og kontinuerlig fare for miljøet og menneskers sundhed)	16
2017/C 168/21	Sag C-83/16: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 2. marts 2017 — »Heta Asset Resolution Bulgaria« OOD mod Nachalnik na Mitnitsa Stolichna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement — toldkodeksen — efterfølgende udførselsangivelse — begrebet »tilstrækkelig dokumentation« — vurdering af, hvorvidt der foreligger tilstrækkelig dokumentation) . .	17
2017/C 168/22	Sag C-232/16 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 9. marts 2017 — Simet SpA mod Europa-Kommissionen (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — statsstøtte — transportsektoren — interregionale transportydelser med bus — forordning (EØF) nr. 1191/69 — ret til kompensation for de byrder, der opstår ved opfyldelse af forpligtelser til offentlig tjeneste — en national retslig myndigheds afgørelse — støtte, der er uforenelig med det indre marked)	17
2017/C 168/23	Sag C-497/16: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 2. marts 2017 — straffesag mod Juraj Sokáč (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší soud České republiky — Den Tjekkiske Republik) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — narkotikaprækursorer — forordning (EF) nr. 273/2004 — artikel 2, litra a) — begrebet »registrerede stoffer« — undtagelse for lægemidler — direktiv 2001/83/EF — artikel 1, nr. 2) — begrebet »lægemiddel« — lægemiddel, der indeholder ephedrin eller pseudoephedrin — forordning (EF) nr. 111/2005 — artikel 2, litra a) — begrebet »registrerede stoffer« — bilag — lægemidler, der indeholder ephedrin eller pseudoephedrin, omfattet — ingen betydning for anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 273/2004)	18
2017/C 168/24	Sag C-515/16: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 15. marts 2017 — Enedis, SA mod Axa Corporate Solutions SA og Ombrière Le Bosc SAS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Versailles — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — artikel 107 TEUF og 108 TEUF — statsstøtte — begrebet »statsindgreb eller indgreb ved hjælp af statsmidler« — elektricitet af solenergi — forpligtelse til køb til en højere pris end markedsprisen — fuld kompensation — manglende forudgående anmeldelse)	19
2017/C 168/25	Sag C-14/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 11. januar 2017 — VAR Srl mod Iveco Orecchia SpA	19
2017/C 168/26	Sag C-83/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 15. februar 2017 — KP, repræsenteret ved moderen, mod LO	20
2017/C 168/27	Sag C-99/17 P: Appel iværksat den 24. februar 2017 af Infineon Technologies AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. december 2016 i sag T-758/14, Infineon Technologies AG mod Europa-Kommissionen	20
2017/C 168/28	Sag C-100/17 P: Appel iværksat den 24. februar 2017 af Gul Ahmed Textile Mills Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. december 2016 i sag T-199/04 RENV, Gul Ahmed Textile Mills Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union	21
2017/C 168/29	Sag C-104/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Pitești (Rumænien) den 27. februar 2017 — SC Cali Esprou SRL mod Administrația Fondului pentru Mediu	22

2017/C 168/30	Sag C-113/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakiet) den 6. marts 2017 — QJ mod Ministerstvo vnútra SR, Migračný úrad	23
2017/C 168/31	Sag C-120/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Satversmes tiesa (Letland) den 7. marts 2017 — Administratīvā rajona tiesa mod Ministru kabinets	23
2017/C 168/32	Sag C-131/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal da Relação do Porto (Portugal) den 13. marts 2017 — Hélder José Cunha Martins mod Fundo de Garantia Automóvel	24
2017/C 168/33	Sag C-136/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 15. marts 2017 — G.C., A.F., B.H. og E.D. mod Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)	24
2017/C 168/34	Sag C-156/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 27. marts 2017 — Köln-Aktiefonds Deka mod Staatssecretaris van Financiën	26
2017/C 168/35	Sag C-157/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 27. marts 2017 — X mod Staatssecretaris van Financiën	27
2017/C 168/36	Sag C-172/17 P: Appel iværksat den 5. april 2017 af ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 25. januar 2017 i sag T-768/14, ANKO mod Europa-Kommissionen	27
2017/C 168/37	Sag C-173/17 P: Appel iværksat den 5. april 2017 af ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 25. januar 2017 i sag T-771/14, ANKO mod Europa-Kommissionen	28
2017/C 168/38	Sag C-184/17 P: Appel iværksat den 11. april 2017 af International Management Group (IMG) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 2. februar 2017 i sag T-381/15, IMG mod Kommissionen	29
Retten		
2017/C 168/39	Sag T-201/17: Sag anlagt den 31. marts 2017 — Printeos mod Kommissionen	30
2017/C 168/40	Sag T-207/17: Sag anlagt den 5. april 2017 — Senetic mod EUIPO — HP Hewlett Packard Group (hp)	31
2017/C 168/41	Sag T-208/17: Sag anlagt den 5. april 2017 — Senetic mod EUIPO — HP Hewlett Packard Group (HP)	31
2017/C 168/42	Sag T-209/17: Sag anlagt den 4. april 2017 — ZGS mod EUIPO (Schülerhilfe1)	32
2017/C 168/43	Sag T-213/17: Sag anlagt den 5. april 2017 — Romantik Hotels & Restaurants mod EUIPO — Hotel Preidlhof (ROMANTIK)	33
2017/C 168/44	Sag T-215/17: Sag anlagt den 7. april 2017 — Pear Technologies mod EUIPO — Apple (PEAR)	33

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2017/C 168/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 161 af 22.5.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 151 af 15.5.2017

EUT C 144 af 8.5.2017

EUT C 129 af 24.4.2017

EUT C 121 af 18.4.2017

EUT C 112 af 10.4.2017

EUT C 104 af 3.4.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS AFGØRELSE

af 7. marts 2017

vedrørende lovbestemte fri- og helligdage og retsferier

(2017/C 168/02)

DOMSTOLEN HAR —

under henvisning til procesreglementets artikel 24, stk. 2, 4 og 6, og ud fra følgende betragtning:

det er nødvendigt at udfærdige listen over lovbestemte fri- og helligdage og fastsætte datoerne for retsferierne —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den i procesreglementets artikel 24, stk. 4 og 6, nævnte liste over lovbestemte fri- og helligdage, fastsættes som følger:

- nytårsdag
- anden påskedag
- den 1. maj
- Kristi Himmelfartsdag
- anden pinsedag
- den 23. juni
- den 15. august
- den 1. november
- den 25. december
- den 26. december.

Artikel 2

For perioden fra den 1. november 2017 til den 31. oktober 2018 fastsættes de i procesreglementets artikel 24, stk. 2 og 6, nævnte datoer for retsferierne som følger:

- julen 2017: fra mandag den 18. december 2017 til og med søndag den 7. januar 2018
- påsken 2018: fra mandag den 26. marts 2018 til og med søndag den 8. april 2018

— sommeren 2018: fra fredag den 16. juli 2018 til og med fredag den 31. august 2018

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 7. marts 2017.

A. CALOT ESCOBAR

Justitssekretær

K. LENAERTS

Præsident

RET TEN

RETTENS AFGØRELSE

af 5. april 2017

vedrørende retsferierne

(2017/C 168/03)

RET TEN HAR

under henvisning til procesreglementets artikel 41, stk. 2,

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

For det retsår, der begynder den 1. september 2017, er datoerne for retsferierne som omhandlet i procesreglementets artikel 41, stk. 2 og 6, fastsat således:

- Jul 2017: fra mandag den 18. december 2017 til og med søndag den 7. januar 2018
- Påske 2018: fra mandag den 26. marts 2018 til og med søndag den 8. april 2018
- Sommer 2018: fra mandag den 16. juli 2018 til og med fredag den 31. august 2018.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 5. april 2017.

E. COULON
Justitssekretær

M. JAEGER
Præsident

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 5. april 2017 — Den Europæiske Unions Kontor for
Intellectuel Ejendomsret mod Gilbert Szajner og Forge de Laguiole**

(Sag C-598/14 P) ⁽¹⁾

*(Appel — EU-varemærker — ugyldighedssag — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 4 —
artikel 65, stk. 1 og 2 — ordmærket LAGUIOLE — ugyldighedsbegæring støttet på en ældre rettighed, der
er erhvervet i medfør af national lovgivning — EUIPO's anvendelse af national ret — Unionens
retsinstansers prøvelse ex officio)*

(2017/C 168/04)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

De andre parter i appellsagen: Gilbert Szajner (ved avocate A. Sam-Simenot) og Forge de Laguiole (ved avocate F. Fajgenbaum.)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) betaler sagens omkostninger.
- 3) Forge de Laguiole SARL bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 96 af 23.3.2015.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 5. april 2017 — straffesag mod Massimo Orsi (C-217/15) og
Luciano Baldetti (C-350/15) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Santa Maria Capua
Vetere — Italien)**

(Forenede sager C-217/15 og C-350/15) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — artikel 2 og
273 — national lovgivning, der fastsætter en administrativ sanktion og en strafferetlig sanktion for
samme forhold vedrørende manglende indbetaling af merværdiafgift — Den Europæiske Unions charter
om grundlæggende rettigheder — artikel 50 — princippet ne bis in idem — identitet mellem den person,
der er strafforfulgt eller administrativt sanktioneret — foreligger ikke)*

(2017/C 168/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Part i hovedsagen

Massimo Orsi (C-217/15) og Luciano Baldetti (C-350/15)

Konklusion

Artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagerne omhandlede, der gør det muligt at fremme strafforfølgning for manglende indbetaling af merværdiafgift, efter at der er blevet pålagt en endelig skattesanktion for samme forhold, når denne sanktion er blevet pålagt et selskab, der er en juridisk person, hvorimod den nævnte strafforfølgning er blevet indledt mod en fysisk person.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 27.7.2015
EUT C 311 af 21.9.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 5. april 2017 — UAB »Borta« mod Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija VĮ (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litauen)

(Sag C-298/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — direktiv 2004/17/EF — kontrakt, hvis værdi er lavere end den tærskel, der er fastsat i dette direktiv — artikel 49 TEUF og 56 TEUF — begrænsning af adgangen til brug af underentreprenører — indgivelse af et fælles bud — tilbudsgivernes faglige formåen — ændring af udbudsbetingelserne)

(2017/C 168/06)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UAB »Borta«

Sagsøgt: Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija VĮ

Konklusion

- 1) For så vidt angår en offentlig kontrakt, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (»forsyningsvirksomhedsdirektivet«), som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1336/2013 af 13. december 2013, men som har en klar grænseoverskridende interesse, skal artikel 49 TEUF og 56 TEUF fortolkes således, at de er til hinder for en bestemmelse i national lovgivning som artikel 24, stk. 5, i Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymas (den litauiske lov om offentlige udbud), som foreskriver, at den tilbudsgiver, hvis bud antages, i tilfælde af, at der anvendes underentreprenører ved udførelsen af arbejderne, selv skal udføre hovedentreprisen, således som denne defineres af den ordregivende enhed.
- 2) For så vidt angår en sådan offentlig kontrakt skal principperne om ligebehandling og ikke-forskelsbehandling samt den forpligtelse til gennemsigtighed, der bl.a. følger af artikel 49 TEUF og 56 TEUF, fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at den ordregivende enhed ændrer en bestemmelse i udbudsbetingelserne vedrørende betingelserne og fremgangsmåden for forening af faglig formåen, såsom det i hovedsagen omhandlede punkt 4.3, efter offentliggørelsen af udbudsbekendtgørelsen, på betingelse af for det første, at de foretagne ændringer ikke er så væsentlige, at de kunne have tiltrukket mulige tilbudsgivere, som i fraværet af disse ændringer ikke var i stand til at fremsætte et tilbud, for det andet, at disse ændringer offentliggøres på passende vis, og for det tredje, at de foretages inden tilbudsgivernes afgivelse af tilbud, at fristen for tilbudsgivernes afgivelse af disse tilbud forlænges, når disse ændringer er af væsentlig karakter, at forlængelsens varighed fastsættes ud fra ændringernes væsentlighed, og at forlængelsens varighed er tilstrækkelig til, at de interesserede erhvervsdrivende kan tilpasse deres bud som følge deraf, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

- 3) Artikel 54, stk. 6, i direktiv 2004/17, som ændret ved forordning nr. 1336/2013 skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en bestemmelse i et sæt udbudsbetingelser, såsom det i hovedsagen omhandlede punkt 4.3, der i tilfælde af, at flere tilbudsgivere afgiver et fælles bud, kræver, at hver af tilbudsgiverne bidrager proportionalt til opfyldelsen af kravene vedrørende faglig formåen i forhold til den del af anlægsarbejderne, som de faktisk vil udføre i tilfælde af, at de bliver tildelt kontrakten.

(¹) EUT C 311 af 21.9.2015.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 6. april 2017 — Unionen mod Almega Tjänsteförbunden og ISS Facility Services AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbetsdomstolen — Sverige)

(Sag C-336/15) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2001/23/EF — artikel 3 — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder — gældende kollektive overenskomster for erhververen og overdrageren — yderligere opsigelsesvarsel tildelt afskedigede arbejdstagere — hensyntagen til den anciennitet, der er erhvervet hos overdrageren)

(2017/C 168/07)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Arbetsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Unionen

Sagsøgte: Almega Tjänsteförbunden og ISS Facility Services AB

Konklusion

Artikel 3 i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter skal fortolkes således, at under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, skal erhververen — ved afskedigelse af en arbejdstager mere end et år efter virksomhedens overførsel — i forbindelse med beregningen af arbejdstagerens anciennitet, der er relevant med henblik på at fastlægge det opsigelsesvarsel, som denne sidstnævnte har ret til, tage hensyn til den anciennitet, som nævnte arbejdstager har erhvervet hos overdrageren.

(¹) EUT C 311 af 21.9.2015.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 4. april 2017 — Den Europæiske Ombudsmand mod Claire Staelen

(Sag C-337/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — Den Europæiske Unions erstatningsansvar uden for kontraktforhold — Den Europæiske Ombudsmands behandling af en klage vedrørende forvaltningen af en liste over egnede ansøgere opstillet efter en almindelig udvælgelsesprøve — tilsidesættelser af forpligtelsen til at udvise omhu — begrebet »tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse« af en EU-retlig regel — ikke-økonomisk skade — tab af tillid til Den Europæiske Ombudsmand)

(2017/C 168/08)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Den Europæiske Ombudsmand (først ved G. Grill, derefter ved L. Papadias og P. Dyrberg, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Claire Staelen

Konklusion

- 1) Claire Staelens påstand i svarskriftet om, at Den Europæiske Ombudsmand tilpligtes at betale hende en erstatning på 50 000 EUR, afvises.
- 2) Punkt 1, 3 og 4 i konklusionen i Den Europæiske Unions Rets dom af 29. april 2015, Staelen mod Ombudsmanden (T-217/11, EU:T:2015:238), ophæves.
- 3) Ombudsmanden betaler en erstatning på 7 000 EUR til Claire Staelen.
- 4) Claire Staelen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Ombudsmanden afholdte omkostninger vedrørende kontraappellen, som blev afvist ved kendelse af 29. juni 2016, Ombudsmanden mod Staelen (C-337/15 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:670).
- 5) Ombudsmanden bærer sine egne omkostninger og betaler Claire Staelens omkostninger vedrørende såvel sagen i første instans som appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 5. april 2017 — Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI)

(Forenede sager C-376/15 P og C-377/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — dumping — gennemførelsesforordning (EU) nr. 924/2012 — import af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 2, stk. 10 og 11 — udelukkelse af visse eksporttransaktioner fra beregningen af dumpingmargenen — rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi i tilfælde af import fra et land uden markedsøkonomi)

(2017/C 168/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd (ved advokats R. Antonini og E. Monard)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved M.B. Driessen og S. Boelaert, som befuldmægtigede, bistået af avocat N. Tuominen), Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og M. França, som befuldmægtigede) og European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI)

Konklusion

- 1) Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 29. april 2015, Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fastener mod Rådet (T-558/12 og T-559/12, EU:T:2015:237), ophæves.
- 2) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 924/2012 af 4. oktober 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 91/2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina annulleres, for så vidt som den vedrører Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd.
- 3) Appellen i sag C-377/15 P afvises.
- 4) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd såvel i første instans i sagerne T-558/12 og T-559/12 som i appellen i sag C-376/15 P.
- 5) Changshu City Standard Parts Factory og Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet i appellen i sag C-377/15 P.
- 6) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger i første instans i sagerne T-558/12 og T-559/12 såvel som i appellen i sagerne C-376/15 P og C-377/15 P.

⁽¹⁾ EUT C 381 af 16.11.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 5. april 2017 — Marina del Mediterráneo SL m.fl. mod Agencia Pública de Puertos de Andalucía (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Andalucía — Spanien)

(Sag C-391/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — klageprocedurer — direktiv 89/665/EØF — artikel 1, stk. 1 — artikel 2, stk. 1 — beslutning fra den ordregivende myndighed om at give en erhvervsdrivende adgang til at afgive tilbud — beslutning, som i henhold til den gældende nationale lovgivning ikke kan påklages)

(2017/C 168/10)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Andalucía

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Marina del Mediterráneo SL, Marina del Mediterráneo Duquesa SL, Marina del Mediterráneo Estepona SL, Marina del Mediterráneo Este SL, Marinas del Mediterráneo Torre SL, Marina del Mediterráneo Marbella SL, Gómez Palma SC, Enrique Alemán SA, Cyes Infraestructuras SA og Cysur Obras y Medioambiente SA

Sagsøgt: Agencia Pública de Puertos de Andalucía

Procesdeltagere: Consejería de Obras Públicas y Vivienda de la Junta de Andalucía, Nassir Bin Abdullah and Sons SL, Puerto Deportivo de Marbella SA og Ayuntamiento de Marbella

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, litra a) og b), i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11. december 2007, skal fortolkes således, at de i en situation som den i hovedsagen omhandlede er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en beslutning om at give en tilbudsgiver adgang til en udbudsprocedure, som angiveligt er i strid med EU-retten vedrørende offentlige udbud eller de nationale regler til gennemførelse heraf, ikke optræder blandt de af en ordregivende myndigheds forberedende akter, der kan gøres til genstand for selvstændig domstolsprøvelse.
- 2) Artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 89/665, som ændret ved direktiv 2007/66, har direkte virkning.

⁽¹⁾ EUT C 346 af 19.10.2015.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 22. marts 2017 — GROFA GmbH mod Hauptzollamt Hannover (sag C-435/15), X og GoPro Coöperatief UA mod Inspecteur van de Belastingdienst mod Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (sag C-666/15) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland og Rechtbank Noord-Holland — Nederlandene)

(Forenede sager C-435/15 og C-666/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — toldpositioner — tarifering af varer — videokameraer — kombineret nomenklatur — underposition 8525 80 30, 8525 80 91 og 8525 80 99 — forklarende bemærkninger — fortolkning — gennemførelsesforordning (EU) nr. 1249/2011 og (EU) nr. 876/2014 — fortolkning — gyldighed)

(2017/C 168/11)

Processprog: tysk og nederlandsk

De forelæggende retter

Finanzgericht Hamburg og Rechtbank Noord-Holland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GROFA GmbH (sag C-435/15) samt X og GoPro Coöperatief UA (sag C-666/15)

Sagsøgte: Hauptzollamt Hannover (sag C-435/15) og Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (sag C-666/15)

Konklusion

- 1) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1249/2011 af 29. november 2011 om tarifering af varer i den kombinerede nomenklatur skal fortolkes således, at den ikke finder tilsvarende anvendelse på varer, der har de egenskaber, der karakteriserer de tre kameramodeller i serien GoPro Hero 3 Black Edition, som er omtvistede i sag C-435/15.
- 2) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 876/2014 af 8. august 2014 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur skal fortolkes således, at den finder tilsvarende anvendelse på varer, der har de egenskaber, der karakteriserer de tre kameramodeller i serien GoPro Hero 3 Black Edition, som er omtvistede i sag C-435/15, men at forordningen er ugyldig.
- 3) Underpositionerne 8525 80 30, 8525 80 91 og 8525 80 99 i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif i de versioner, der successivt følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1006/2011 af 27. september 2011, Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 927/2012 af 9. oktober 2012 og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1001/2013 af 4. oktober 2013, skal, henset til de forklarende bemærkninger til KN vedrørende disse underpositioner, fortolkes således, at en videosekvens på mere end 30 minutters varighed, som er optaget i særskilte filer af en varighed på mindre end 30 minutter hver, skal betragtes som en enkelt videosekvens af en varighed på 30 minutter eller derover uafhængigt af, om brugeren ikke kan opfatte overgangen fra en fil til en anden ved afspilningen, eller, modsat, at brugeren ved denne afspilning i princippet skal åbne hver fil for sig.

- 4) Den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til forordning nr. 2658/87 i de versioner, der successivt følger af gennemførelsesforordning nr. 1006/2011, nr. 927/2012 og nr. 1001/2013, skal fortolkes således, at et videokamera, som er i stand til at optage signaler fra eksterne kilder uden dog at kunne gengive disse via et fjernsyn eller en ekstern monitor, idet videokameraet på en ekstern skærm eller monitor kun kan afspille filer, som det selv har optaget via dets linse, ikke kan tarifere i underposition 8525 80 99 i denne kombinerede nomenklatur.

⁽¹⁾ EUT C 363 af 3.11.2015.
EUT C 106 af 21.3.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 5. april 2017 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien

(Sag C-488/15) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — miljø — direktiv 2008/50/EF — luftkvalitet — artikel 13, stk. 1 — bilag XI — daglig og årlig grænseværdi for PM₁₀-koncentrationer — systematisk og vedvarende overskridelse af grænseværdierne — artikel 22 — udsættelse af frister for opfyldelse af visse grænseværdier — betingelser for anvendelse — artikel 23, stk. 1 — luftkvalitetsplaner — »kortest mulig« overskridelsesperiode — egnede foranstaltninger — elementer, der indgår i vurderingen)

(2017/C 168/12)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Kružiková, S. Petrova, P. Mihaylova og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Bulgarien (ved E. Petranova og M. Georgieva, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Republikken Polen (ved A. Gawłowska, B. Majczyna og D. Krawczyk, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa, sammenholdt med bilag XI hertil,

— ved systematisk og vedvarende fra og med 2007 til og med 2014 at overskride såvel den daglige som den årlige grænseværdi for PM₁₀-koncentrationer i følgende zoner og bymæssige områder: BG0001 AG Sofia, BG0002 AG Plovdiv, BG0004 Nord, BG0005 Sydvest og BG0006 Sydøst

— ved systematisk og vedvarende fra og med 2007 til og med 2014 at overskride den daglige grænseværdi for PM₁₀-koncentrationer inden for zonen BG0003 AG Varna og i årene 2007, 2008 og fra og med 2010 til og med 2014 den årlige grænseværdi for PM₁₀-koncentrationer inden for den samme zone BG0003 AG Varna,

og har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 23, stk. 1, andet afsnit, navnlig forpligtelsen til at holde overskridelsesperioden kortest mulig hvad angår perioden fra og med den 11. juni 2010 til og med 2014,

— ved at den daglige og den årlige grænseværdi for PM₁₀-koncentrationer i samtlige de ovenfor nævnte zoner og bymæssige områder fortsat overskrides.

- 2) Republikken Bulgarien bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

- 3) Republikken Polen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 389 af 23.11.2015.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 22. marts 2017 — Euro-Team Kft. (sag C-497/15) og Spirál-Gép Kft. (sag C-498/15) mod Budapest Rendőrfőkapitánya (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szegedi Közigazgatási és munkaügyi bíróság — Ungarn)

(Forenede sager C-497/15 og C-498/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — transport ad landevej — fiskale bestemmelser — direktiv 1999/62/EF — afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer — vejafgift — medlemsstaternes forpligtelse til at fastsætte sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning — fast bøde — proportionalitet)

(2017/C 168/13)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szegedi Közigazgatási és munkaügyi bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Euro-Team Kft. (sag C-497/15) og Spirál-Gép Kft. (sag C-498/15)

Sagsøgt: Budapest Rendőrfőkapitánya

Konklusion

- 1) Artikel 9a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/62/EF af 17. juni 1999 om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/76/EU af 27. september 2011, skal fortolkes således, at det proportionalitetskrav, der er omhandlet heri, er til hinder for en sanktionsordning som den i hovedsagen omhandlede, som fastsætter pålæg af en bøde på et fast beløb for alle overtrædelser, uanset disses karakter og grovhed, af bestemmelserne om forudgående betalingsforpligtelse af vejafgift for benyttelse af en vejinfrastruktur.
- 2) Artikel 9a i direktiv 1999/62, som ændret ved direktiv 2011/76, skal fortolkes således, at det heri omhandlede proportionalitetskrav ikke er til hinder for en sanktionsordning som den i hovedsagen omhandlede, som indfører et objektivt ansvar. Den skal derimod fortolkes således, at den er til hinder for det sanktionsniveau, der er fastsat ved denne ordning.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 4. april 2017 — Sahar Fahimian mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-544/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — direktiv 2004/114/EF — artikel 6, stk. 1, litra d) — indrejsebetingelser for tredjelandsstatsborgere — afslag på indrejse — begrebet »trussel mod den offentlige sikkerhed« — skønsmargin)

(2017/C 168/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sahar Fahimian

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

procesdeltager: Stadt Darmstadt

Konklusion

Artikel 6, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste skal fortolkes således, at de kompetente nationale myndigheder, når en tredjelandstatsborger indgiver en ansøgning om visum med henblik på studier, råder over en vid skønsmargin ved efterprøvelsen af, om denne statsborger i lyset af samtlige de relevante forhold, der kendetegner den pågældendes situation, udgør en trussel, selv potentiel, mod den offentlige sikkerhed. Bestemmelsen skal ligeledes fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at de kompetente nationale myndigheder giver afslag på indrejse i et sådant øjemed på den pågældende medlemsstats område til en tredjelandstatsborger, der er uddannet fra et universitet, som er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger på grund af sit betydelige engagement med Irans regering på det militære område eller på hertil knyttede områder, og som påtænker i denne medlemsstat at udføre forskning på et for den offentlige sikkerhed følsomt område, såfremt de oplysninger, som disse myndigheder råder over, giver anledning til at frygte, at de kompetencer, som den pågældende vil opnå i forbindelse med sin forskning, efterfølgende kan anvendes til formål, der er i strid med den offentlige sikkerhed. Det tilkommer den nationale ret, for hvilken der er indbragt et søgsmål til prøvelse af de kompetente nationale myndigheders afgørelse om afslag på at udstede det ønskede visum, at efterprøve, om denne afgørelse er tilstrækkeligt begrundet og baseret på et tilstrækkeligt solidt faktisk grundlag.

⁽¹⁾ EUT C 429 af 21.12.2015.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 6. april 2017 — Eko-Tabak s.r.o. mod Generální ředitelství cel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-638/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2011/64/EU — artikel 2, stk. 1, litra c) — artikel 5, stk. 1, litra a) — begreberne »røgtobak«, »tobak, der er skåret, revet« og »industriel forarbejdning«)

(2017/C 168/15)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eko-Tabak s.r.o.

Sagsøgt: Generální ředitelství cel

Konklusion

Artikel 2, stk. 1, litra c), og artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak skal fortolkes således, at tørret, flad, uregelmæssig, delvist strippet tobak i blade, der har været udsat for primær tørring og efterfølgende kontrolleret dampning, hvori der findes forekomster af glycerin, og som kan rygges efter simpel forarbejdning, ved at den knuses eller håndskæres, er omfattet af begrebet »røgtobak« i disse bestemmelsers forstand.

⁽¹⁾ EUT C 98 af 14.3.2016.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 22. marts 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-665/15) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — transport — kørekort — EU's kørekortnetværk — benyttelse af og tilslutning til EU's netværk)

(2017/C 168/16)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Hottiaux, M.M. Farrajota og P. Guerra e Andrade, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, M. Figueiredo og C. Guerra Santos, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 5, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort, idet den ikke har etableret tilslutning til EU's kørekortnetværk.
- 2) Den Portugisiske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 15.2.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. april 2017 — Jyske Finans A/S mod Ligebehandlingsnævnet som mandatar for Ismar Huskic (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret — Danmark)

(Sag C-668/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse — direktiv 2000/43/EF — artikel 2, stk. 2, litra a) og b) — kreditinstitut, der kræver, at personer, der ansøger om et lån til køb af et motorkøretøj, og som har identificeret sig ved et kørekort, der angiver et andet fødeland end en medlemsstat i Den Europæiske Union eller i Den Europæiske Frihandelssammenslutning, skal fremlægge supplerende dokumentation for identitet i form af en kopi af pas eller af opholdstilladelse)

(2017/C 168/17)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Vestre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jyske Finans A/S

Sagsøgt: Ligebehandlingsnævnet som mandatar for Ismar Huskic

Konklusion

Artikel 2, stk. 2, litra a) og b), i Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for et kreditinstituts praksis, hvorefter en kunde, hvis kørekort angiver et andet fødeland end en medlemsstat i Den Europæiske Union eller i Den Europæiske Frihandelssammenslutning, pålægges et krav om at fremlægge supplerende legitimation i form af en kopi af pas eller opholdstilladelse.

⁽¹⁾ EUT C 68 af 22.2.2016.

**Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 6. april 2017 — Europa-Kommissionen mod
Forbundsrepublikken Tyskland**

(Sag C-58/16) ⁽¹⁾

*(Traktatbrud — bedre havnesikring — direktiv 2005/65/EF — artikel 2, stk. 3, og artikel 6, 7 og 9 —
tilsidesættelse — ingen vurdering af havnesikring — havneafgrænsning, havnesikringsplan og
havnesikringsofficer — ingen fastlæggelse)*

(2017/C 168/18)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Mölls og L. Nicolae, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og R. Kanitz, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 3, og artikel 6, 7 og 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/65/EF af 26. oktober 2005 om bedre havnesikring ved at undlade at sikre, at der for de tyske havne i Düsseldorf, Köln-Niehl I, Godorf, Duisburg-Rheinhausen, Neuss, Duisburg Außen-/Parallelhafen, Krefeld-Linn, Stromhafen Krefeld, Duisburg Ruhrort-Meiderich, Gelsenkirchen og Mülheim, i Nordrhein-Westfalen (Tyskland) fastlægges en havneafgrænsning, foretages godkendelse af vurderinger og havnesikringsplaner og udpeges en havnesikringsofficer.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 4.4.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 22. marts 2017 — straffesag mod Ianos Tranca (C-124/16), Tanja Reiter (C-213/16) Ionel Oproia (C-188/16) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht München, Landgericht München I)

(Forenede sager C-124/16, C-188/16 og C-213/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i straffesager — direktiv 2012/13/EU — ret til information under straffesager — ret til at blive informeret om tiltalen — forkyndelse af en strafferetlig kendelse — fremgangsmåde — obligatorisk udpegelse af en befuldmægtiget — tiltalt person uden fast ophold i medlemsstaten og uden fast bopæl — indsigelsesfrist, der løber fra forkyndelsen for den befuldmægtigede)

(2017/C 168/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht München, Landgericht München I

Part i hovedsagen

Ianos Tranca (C-124/16), Tanja Reiter (C-213/16) Ionel Oproia (C-188/16)

procesdeltager: Staatsanwaltschaft München I

Konklusion

Artikel 2, artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 6, stk. 1 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, der fastsætter, at en tiltalt i en straffesag, der hverken har fast opholdssted i den pågældende medlemsstat eller har fast bopæl i sidstnævnte medlemsstat eller i sit oprindelsesland, er forpligtet til at udpege en befuldmægtiget med henblik på at modtage forkyndelsen af en strafferetlig kendelse, som vedrører ham, og at fristen for at gøre indsigelse mod denne kendelse, inden denne anses for eksigibel, løber fra forkyndelsen af nævnte kendelse for denne befuldmægtigede.

Artikel 6 i direktiv 2012/13 kræver imidlertid i forbindelse med fuldbyrdelsen af den strafferetlige kendelse, at den omhandlede person, så snart vedkommende faktisk har fået kendskab til denne kendelse, stilles på samme måde, som hvis nævnte afgørelse var blevet forkyndt for ham personligt, og han skal bl.a. kunne råde over den fulde indsigelsesfrist, idet han eventuelt genindsættes i tidligere rettigheder.

Det påhviler den forelæggende ret at sikre, at den nationale procedure for genindsættelse i tidligere rettigheder og de betingelser, der knytter sig til anvendelsen af denne procedure, finder anvendelse i overensstemmelse med disse krav, og at denne procedure således muliggør en effektiv udøvelse af de rettigheder, som nævnte artikel 6 fastsætter.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 18.7.2016.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 6. april 2017 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien

(Sag C-153/16) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — uhensigtsmæssig deponering af store mængder af brugte dæk — deponeringsanlæg, som ikke overholder de krav, der er fastsat i direktiv 2008/98/CE og direktiv 1999/31/CE — vedvarende og kontinuerlig fare for miljøet og menneskers sundhed)

(2017/C 168/20)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Sanfrutos Cano og D. Kukovec, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Slovenien (ved A. Grum, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Republikken Slovenien har ved i en grusgrav beliggende i kommunen Lovrenc na Dravskem polju (Slovenien) at tillade en fortsat og vedvarende miljømæssig og sundhedsmæssig usikker situation i form af uhensigtsmæssig deponering af store mængder brugte dæk og andet affald og tilladt bortskaffelse heraf i strid med kravene i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 3, litra d), i dette direktiv og artikel 12 og 13 samt artikel 36, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver.
- 2) I øvrigt frifindes Republikken Slovenien.
- 3) Republikken Slovenien bærer sine egne omkostninger og betaler to tredjedele af Europa-Kommissionens omkostninger.
- 4) Kommissionen betaler en tredjedel af sine omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 20.6.2016.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 2. marts 2017 — »Heta Asset Resolution Bulgaria« OOD mod Nachalnik na Mitnitsa Stolichna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-83/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement — toldkodeksen — efterfølgende udførselsangivelse — begrebet »tilstrækkelig dokumentation« — vurdering af, hvorvidt der foreligger tilstrækkelig dokumentation)

(2017/C 168/21)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Heta Asset Resolution Bulgaria« OOD

Sagsøgt: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Konklusion

- 1) Artikel 161, stk. 5, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, sammenholdt med artikel 788 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 430/2010 af 20. maj 2010, skal fortolkes således, at en sælger, som er etableret i Den Europæiske Unions toldområde, betragtes som eksportør som omhandlet i førstnævnte bestemmelse, såfremt ejendomsretten til de pågældende varer, som følge af indgåelsen af en kontrakt om køb af disse varer, overgår til en erhverver, som er etableret uden for dette toldområde.
- 2) Artikel 795, stk. 1, tredje afsnit, litra b), i forordning nr. 2454/93, som ændret ved forordning nr. 430/2010, skal fortolkes således, at medlemsstaternes toldmyndigheder kan kræve dokumentation ud over kontrakten om salg af en lystyacht til en person, som er etableret i en tredjestat, og afmelding af denne båd i den pågældende medlemsstats skibsregistre på den betingelse, at et sådant krav er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.
- 3) Artikel 795 i forordning nr. 2454/93, som ændret ved forordning nr. 430/2010, skal fortolkes således, at den toldmyndighed, som er kompetent for den efterfølgende antagelse af en toldangivelse som omhandlet i denne bestemmelse, ikke, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, er bundet af en anden toldmyndigheds vurdering af, hvorvidt der foreligger tilstrækkelig dokumentation i henhold til nævnte forordnings artikel 796da, stk. 4.

⁽¹⁾ EUT C 136 af 18.4.2016.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 9. marts 2017 — Simet SpA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-232/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — statsstøtte — transportsektoren — interregionale transportydelser med bus — forordning (EØF) nr. 1191/69 — ret til kompensation for de byrder, der opstår ved opfyldelse af forpligtelser til offentlig tjeneste — en national retslig myndigheds afgørelse — støtte, der er uforenelig med det indre marked)

(2017/C 168/22)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Simet SpA (ved avvocati A. Clarizia, C. Varrone og P. Clarizia,)

Den anden part i appellsagen: Europa-Kommissionen (ved G. Conte, D. Grespan og P.J. Loewenthal, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Simet SpA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 27.6.2016.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 2. marts 2017 — straffesag mod Juraj Sokáč (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší soud České republiky — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-497/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — narkotikaprækursorer — forordning (EF) nr. 273/2004 — artikel 2, litra a) — begrebet »registrerede stoffer« — undtagelse for lægemidler — direktiv 2001/83/EF — artikel 1, nr. 2) — begrebet »lægemiddel« — lægemiddel, der indeholder ephedrin eller pseudoephedrin — forordning (EF) nr. 111/2005 — artikel 2, litra a) — begrebet »registrerede stoffer« — bilag — lægemidler, der indeholder ephedrin eller pseudoephedrin, omfattet — ingen betydning for anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 273/2004)

(2017/C 168/23)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší soud České republiky

Tiltalt i straffesagen

Juraj Sokáč

Konklusion

»Lægemidler« som omhandlet i artikel 1, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EF af 31. marts 2004, der indeholder »registrerede stoffer« som omhandlet i artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 273/2004 af 11. februar 2004 om narkotikaprækursorer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1258/2013 af 20. november 2013, såsom ephedrin og pseudoephedrin, er fortsat udelukket fra sidstnævnte forordnings anvendelsesområde, efter at Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1258/2013 og forordning (EU) nr. 1259/2013 af 20. november 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 111/2005 om regler for overvågning af handel med narkotikaprækursorer mellem Fællesskabet og tredjelande er trådt i kraft.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 15. marts 2017 — Enedis, SA mod Axa Corporate Solutions SA og Ombrière Le Bosc SAS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Versailles — Frankrig)

(Sag C-515/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — artikel 107 TEUF og 108 TEUF — statsstøtte — begrebet »statsindgreb eller indgreb ved hjælp af statsmidler« — elektricitet af solenergi — forpligtelse til køb til en højere pris end markedsprisen — fuld kompensation — manglende forudgående anmeldelse)

(2017/C 168/24)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Versailles

Parter i hovedsagen

Appellant: Enedis, SA

Indstævnte: Axa Corporate Solutions SA og Ombrière Le Bosc SAS

Konklusion

- 1) Artikel 107, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at den mekanisme, der består i en forpligtelse, der er indført ved den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning, til at købe elektricitet produceret i anlæg, der anvender solstrålingsenergi, til en pris, der er højere end markedsprisen, og som finansieres af de endelige elforbrugere, skal anses for at udgøre statsindgreb eller indgreb ved hjælp af statsmidler.
- 2) Artikel 108, stk. 3, TEUF skal fortolkes således, at det i tilfælde af en manglende forudgående anmeldelse til Europa-Kommissionen af en national mekanisme, der udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, påhviler de nationale retsinstanser at drage alle konsekvenser af denne ulovlighed, navnlig hvad angår gyldigheden af gennemførelsesakterne til denne foranstaltning.

⁽¹⁾ EUT C 475 af 19.12.2016.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 11. januar 2017 — VAR Srl mod Iveco Orecchia SpA

(Sag C-14/17)

(2017/C 168/25)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VAR Srl

Sagsøgt: Iveco Orecchia SpA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Principalt: Skal artikel 34, stk. 8, i direktiv 2004/17/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at de tilbudte produkters lighed med de originale skal godtgøres allerede i forbindelse med afgivelse af bud?

- 2) Subsidiært, såfremt det foregående præjudicielle spørgsmål a) besvares benægtende: Hvordan kan man sikre overholdelsen af ligebehandlingsprincippet, princippet om upartiskhed, princippet om fri konkurrence og princippet om god forvaltningskik samt retten til forsvar og overholdelse af kontradiktionsprincippet for de øvrige tilbudsgivere?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (EUT L 134, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 15. februar 2017 — KP, repræsenteret ved moderen, mod LO

(Sag C-83/17)

(2017/C 168/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KP, repræsenteret ved moderen

Sagsøgt: LO

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal nærhedsbestemmelsen i artikel 4, stk. 2, i Haagerprotokollen af 2007 om, hvilken lov der skal anvendes på underholdspligt, fortolkes således, at denne kun finder anvendelse, såfremt den ansøgning, hvorved sagen om underholdspligt indledes, indgives i en anden stat end den stat, hvor den bidragsberettigede har sit sædvanlige opholdssted?

Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende:

- 2) Skal artikel 4, stk. 2, i Haagerprotokollen af 2007 om, hvilken lov der skal anvendes på underholdspligt, fortolkes således, at udtrykket »ikke kan opnå underholdsbidrag« også vedrører tilfælde, hvor lovgivningen på det hidtidige opholdssted blot på grund af manglende overholdelse af visse betingelser i lovgivningen ikke hjemler en ret til bidrag med tilbagevirkende kraft?

Appel iværksat den 24. februar 2017 af Infineon Technologies AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. december 2016 i sag T-758/14, Infineon Technologies AG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-99/17 P)

(2017/C 168/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Infineon Technologies AG (ved advokaterne M. Klusmann og T. Lübbig)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. december 2016, sag T-758/14, ophæves.
- Europa-Kommissionens afgørelse nr. C(2014) 6250 final af 3. september 2014 (sag AT.39574 — Smart Card Chips) annulleres, for så vidt som den vedrører Infineon Technologies AG.

- Subsidiært: Den endelige bøde på 82 874 000 EUR, som er pålagt appellanten i henhold til afsnit 457, litra a), i Kommissionens afgørelse af 3. september 2014, nedsættes til et forholdsmæssigt beløb.
- Subsidiært: Sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

- Retten undlod at foretage en tilstrækkelig prøvelse af den anfægtede afgørelse i henhold til artikel 263 TEUF, idet den i det foreliggende tilfælde navnlig valgte en forkert fremgangsmåde ved at foretage en ufuldstændig selektiv domstolsprøvelse. På trods af at der var mange kontakter i forbindelse med den afgørelse, som appellanten har anfægtet, prøvede Retten færre end halvdelen af disse kontakter uden at give en tilstrækkelig begrundelse for, at bestemte kontakter blev udvalgt til prøvelse, mens andre ikke blev det, og uden noget retligt grundlag herfor.
- Kommissionen og dernæst Retten begik en retlig fejl med hensyn til anvendelsen af artikel 101 TUEF, navnlig idet de fastslog, at der i forhold til appellanten var tale om et »overordnet« konkurrencebegrænsende formål, hovedsagligt ved udveksling af oplysninger om den generelle udvikling på markedet og overslag over prisudviklinger. Endvidere undlod Kommissionen og Retten at tage hensyn til de betingelser for at fastslå, at der foreligger en sammenhængende og vedvarende overtrædelse, som Domstolen har anvendt i sin praksis.
- Kommissionen og dernæst Retten begik en retlig fejl med hensyn til beregningen af den bøde, som er pålagt appellanten. Retten undlod navnlig at tage hensyn til virkningerne af dens egen ufuldstændige selektive prøvelse (hvor kun få af de pågældende anfægtede kontakter blev efterprøvet), og den undlod derfor at iagttage sin fulde prøvelsesret vedrørende den pålagte bøde. Endvidere begik Retten en fejl ved at medtage appellants indtægter fra andet end SIM — og undlod at angive en tilstrækkelig begrundelse herfor — som førte til, at bøden blev urimelig høj og således uforholdsmæssig.

Appellanten har yderligere fremført argumenter om, at Retten fremkom med urigtige gengivelser af beviserne, at bevisbyrden med hensyn til eventuelt upålidelige beviser blev fordelt forkert, og at der er begået retlige fejl vedrørende beviser, som Kommissionen anvendte imod appellanten, og som ikke blev offentliggjort under Kommissionens sagsbehandling.

- Appellanten har subsidiært påberåbt sig tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, navnlig for så vidt som Retten undlod at indrømme appellanten en tilstrækkelig bødenedsættelse som følge af dennes begrænsede deltagelse i den pågældende overtrædelse, og at Retten ikke lagde tilstrækkelig vægt på formildende omstændigheder, således at det samlede bødebeløb, som er pålagt appellanten, er uforholdsmæssigt.

Appel iværksat den 24. februar 2017 af Gul Ahmed Textile Mills Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. december 2016 i sag T-199/04 RENV, Gul Ahmed Textile Mills Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-100/17 P)

(2017/C 168/28)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (ved advokat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold.

- Rettens dom ophæves.
- Der træffes afgørelse om sagens realitet og forordning nr. 397/2004 ⁽¹⁾ annulleres, eller sagen hjemvises til Retten til realitetsafgørelse vedrørende påstanden om annullation.
- Rådet tilpligtes at betale appellants sagsomkostninger i appelsagen og for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremført følgende argumenter:

Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at appellanten ikke længere har en interesse i det andet og tredje anbringende. Retten skal, når den tager stilling til, om appellanten har en fortsat interesse i sagen, tage hensyn til alle beviser og oplysninger, der fremlægges for den, og se på den overordnede sammenhæng. Rådets fejl i beregningen af dumpingmargenen er metodologiske og vil kunne gentage sig i fremtiden.

Retten begik en retlig fejl ved uden at foretage en behørig undersøgelse (i nogle tilfælde uden at foretage en undersøgelse overhovedet) af appellants argumenter at fastslå, at EU-erhvervsgrenens produktionskraft til et segment af stor værdi på EU-markedet for sengelinned og den stigende EU-import af sengelinned fra tyrkiske producenter, der er knyttet til EU-industrien, ikke brød årsagssammenhængen mellem den angivelige dumping og den angivelige væsentlige skade på EU-erhvervsgrenen. Endvidere er Rettens konstateringer støttet på en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder i forordning 397/2004 og en fejlagtig retlig kvalifikation af de faktiske omstændigheder.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 397/2004 af 2.3.2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Pakistan (EUT 2004, L 66, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Pitești (Rumænien) den 27. februar 2017 — SC Cali Esprou SRL mod Administrația Fondului pentru Mediu

(Sag C-104/17)

(2017/C 168/29)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Pitești

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Cali Esprou SRL

Sagsøgt: Administrația Fondului pentru Mediu

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF ⁽¹⁾ af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald fortolkes således, at den er til hinder for, at en EU-medlemsstat vedtager bestemmelser, hvorefter den økonomiske beslutningstager, der markedsfører emballerede produkter og emballager på det nationale marked, men som ikke ændrer produkterne eller emballagen og alene leverer dem i samme form til en økonomisk beslutningstager, der selv leverer dem til den endelige forbruger, skal betale en afgift, hvis beløb fastsættes pr. kilogram (kg) på grundlag af differencen mellem på den ene side mængden af emballageaffald svarende til mindstemålene for nyttiggørelse eller forbrænding i forbrændingsanlæg med energiudnyttelse og nyttiggørelse med genanvendelse og på den anden side mængden af emballageaffald, der reelt er blevet nyttiggjort eller forbrændt i forbrændingsanlæg med energiudnyttelse og nyttiggjort med genanvendelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF af 20.12.1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365, s. 10).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakiet) den 6. marts 2017 — QJ mod Ministerstvo vnútra SR, Migračný úrad

(Sag C-113/17)

(2017/C 168/30)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: OJ

Sagsøgt: Ministerstvo vnútra SR, Migračný úrad

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 46, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾ af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (omarbejdning) (herefter »proceduredirektivet«) fortolkes således, at en national domstol, der foretager en prøvelse af, om en ansøgers behov for international beskyttelse er begrundet, kan beslutte selv at tildele ansøgeren denne beskyttelse, fordi afgørelsen om afslag tidligere er blevet annulleret, og sagen er blevet hjemvist til den administrative myndighed gentagne gange efter søgsmål med et for vedkommende positivt udfald — hvilket således har vist sig at være virkningsløst — selv om denne kompetence for retsinstansen ikke fremgår af national lovgivning?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, har en appeldomstol (øverste instans) da også denne kompetence?

⁽¹⁾ EUT 2013, L 180, s. 60.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Satversmes tiesa (Letland) den 7. marts 2017 — Administratīvā rajona tiesa mod Ministru kabinets

(Sag C-120/17)

(2017/C 168/31)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Satversmes tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Administratīvā rajona tiesa

Sagsøgt: Ministru kabinets

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i forordning nr. 1257/1999 ⁽¹⁾, set i lyset af et af formålene hermed, nemlig at landbrugerne deltager i foranstaltningen om førtidspensionering i landbruget, og henset til den delte kompetence mellem Unionen og medlemsstaterne, fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat inden for rammerne af forordningens gennemførelsesforanstaltninger vedtager en lovgivning, der gør det muligt at arve støtte til førtidspensionering i landbruget?
- 2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, dvs. hvis bestemmelserne i forordning nr. 1257/1999 udelukker, at støtte til førtidspensionering i landbruget kan gå i arv, er det da muligt, at der i en situation, hvor Europa-Kommissionen under de relevante procedurer har anset en medlemsstats retsforordning for at være i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning nr. 1257/1999, og landbrugerne har deltaget i foranstaltningen om førtidspensionering i landbruget i henhold til national praksis, opstår en subjektiv ret til at arve den støtte, som er tildelt inden for rammerne af foranstaltningen?

- 3) Såfremt det andet præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, dvs. hvis der opstår en sådan subjektiv ret, udgør den konklusion, der blev draget den 19. oktober 2011 i Europa-Kommissionens Udvalg for Udvikling af Landdistrikternes møde, hvorefter støtte til førtidspensionering i landbruget ikke kan overføres fra overdrageren af en landbrugsbedrift til dennes arvinger, da et grundlag for førtidig ophør af den ovenfor nævnte erhvervede subjektive ret?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17.5.1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger (EFT 1999, L 160, s. 80).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal da Relação do Porto (Portugal) den 13. marts 2017 — Hélder José Cunha Martins mod Fundo de Garantia Automóvel

(Sag C-131/17)

(2017/C 168/32)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Relação do Porto

Parter i hovedsagen

Appellant: Hélder José Cunha Martins (rekvisitus i fuldbyrdelsessagen)

Indstævnt: Fundo de Garantia Automóvel (rekvirenten i fuldbyrdelsessagen)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal et solidarisk ansvar, som en højere retsinstans idømmer en part i en appelsag inden for rammerne af et erstatningsøgsmål anlagt som følge af en færdselsulykke, uden at denne part har kunnet anvende princippet om umiddelbarhed i retsplejen, og uden at den pågældende har kunnet påberåbe sig alle forsvarsmuligheder, anses for at være blevet idømt under en rimelig og retfærdig rettergang i overensstemmelse med chartrets artikel 47?
- 2) Er en arrest i aktiver med henblik på tvangsfuldbyrdelse, uden at der forud herfor er blevet anlagt et regressøgsmål, i strid med chartrets artikel 47?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 15. marts 2017 — G.C., A.F., B.H. og E.D. mod Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

(Sag C-136/17)

(2017/C 168/33)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: G.C., A.F., B.H. og E.D.

Sagsøgt: Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Henset til en søgemaskineudbyders specifikke ansvar, kompetencer og muligheder finder det forbud mod at behandle oplysninger henhørende under artikel 8, stk. 1 og 5, i direktiv af 24. oktober 1995⁽¹⁾, der gælder for andre registeransvarlige med de i denne tekst fastsatte undtagelser, tillige anvendelse på denne søgemaskineudbyder i sin egenskab af registeransvarlig for den behandling, som søgemaskinen udgør?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

- Skal bestemmelserne i artikel 8, stk. 1 og 5, i direktiv af 24. oktober 1995 fortolkes således, at det forbud mod at behandle oplysninger henhørende under disse bestemmelser, der således gælder for en søgemaskineudbyder med de i dette direktiv fastsatte undtagelser, forpligter denne til konsekvent at efterkomme anmodninger om at fjerne links til websider, der behandler sådanne oplysninger?
- Hvorledes skal — ud fra et sådant perspektiv — undtagelserne i artikel 8, stk. 2, litra a) og e), i direktiv af 24. oktober 1995 fortolkes, når de finder anvendelse på en søgemaskineudbyder, henset til dennes specifikke ansvar, kompetencer og muligheder? Kan en søgemaskineudbyder navnlig nægte at efterkomme en anmodning om at fjerne links, når denne konstaterer, at de omhandlede links fører til indhold, der, skønt det indbefatter oplysninger henhørende under de i artikel 8, stk. 1, opregnede kategorier, tillige er omfattet af anvendelsesområdet for de undtagelser, der er fastsat i samme artikels stk. 2, bl.a. litra a) og e)?
- Skal bestemmelserne i direktiv af 24. oktober 1995 ligeledes fortolkes således, at en søgemaskineudbyder, når de links, som anmodes fjernet, fører til behandlinger af personoplysninger, der udelukkende finder sted i journalistisk øjemed eller med henblik på kunstnerisk eller litterær virksomhed, og hvorved der derfor i henhold til artikel 9 i direktiv af 24. oktober 1995 kan indsamles og behandles oplysninger henhørende under de kategorier, som er nævnt i dette direktivs artikel 8, stk. 1 og 5, — af denne grund kan nægte at efterkomme en anmodning om at fjerne links?

3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

- Hvilke specifikke krav i direktiv af 24. oktober 1995 skal en søgemaskineudbyder opfylde, henset til dennes ansvar, kompetencer og muligheder?
- Når søgemaskineudbyderen konstaterer, at de websider, hvortil linksene anmodes fjernet, indeholder oplysninger, hvis offentliggørelse på de nævnte websider er ulovlig, skal bestemmelserne i direktiv af 24. oktober 1995 da fortolkes således,
  - at de pålægger søgemaskineudbyderen at slette disse links fra den resultatliste, der vises efter en søgning på den anmodende persons navn?
  - eller således, at de alene indebærer, at søgemaskineudbyderen skal tage denne omstændighed i betragtning ved vurderingen af, om der er grundlag for at efterkomme anmodningen om at fjerne links?
  - eller således, at denne omstændighed er uden betydning for den vurdering, som søgemaskineudbyderen skal foretage?

Såfremt denne omstændighed ikke er irrelevant, hvorledes skal man da vurdere lovligheden af offentliggørelsen på websider af omtvistede oplysninger, som stammer fra behandlinger, der ikke er omfattet af det territoriale anvendelsesområde for direktiv af 24. oktober 1995, og dermed lovligheden af de nationale lovgivninger, som gennemfører direktivet?

4) Uanset hvorledes det første spørgsmål skal besvares:

- og uafhængigt af, om offentliggørelsen af personoplysninger på den webside, hvortil det omtvistede link fører, er lovlig, skal bestemmelserne i direktiv af 24. oktober 1995 da fortolkes således, at:
  - når den anmodende person godtgør, at disse oplysninger er blevet ufuldstændige eller ukorrekte, eller at de ikke længere er ajourførte, skal en søgemaskineudbyder efterkomme anmodningen om at fjerne det omhandlede link?
  - og mere specifikt, når den anmodende person godtgør, at oplysningerne vedrørende en tidligere etape af en retslig procedure, henset til denne procedures forløb, ikke længere afspejler vedkommendes reelle aktuelle situationen, har en søgemaskineudbyder pligt til at fjerne links til websider, der indeholder sådanne oplysninger?

- Skal bestemmelserne i artikel 8, stk. 5, i direktiv af 24. oktober 1995 fortolkes således, at oplysninger om, at en person er blevet gjort til genstand for en undersøgelse, eller som redegør for en retssag og den dom, som er resultatet heraf, udgør oplysninger om lovovertrædelser og straffedomme? Er en webside, når den indeholder oplysninger om domme og retslige procedurer, som vedrører en fysisk person, generelt omfattet af disse bestemmelser anvendelsesområde?

(¹) Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 27. marts 2017 — Köln-Aktiefonds Dekas mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-156/17)

(2017/C 168/34)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Köln-Aktiefonds Dekas

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Den anden part: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Loyens en Loeff NV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 56 EF (nu artikel 63 TEUF) til hinder for, at en investeringsforening, der er hjemmehørende uden for Nederlandene, ikke kan få tilbagebetalt nederlandsk udbytteskat, som er blevet indeholdt af udbytte, den har modtaget fra organer, der er hjemmehørende i Nederlandene, fordi den ikke er indeholdelsespligtig af nederlandsk udbytteskat, mens der sker tilbagebetaling til en i Nederlandene hjemmehørende investeringsforening, der årligt udlodder sit investeringsresultat til sine andelshavere eller medlemmer under indeholdelse af nederlandsk udbytteskat?
- 2) Er artikel 56 EF (nu artikel 63 TEUF) til hinder for, at en investeringsforening, der er hjemmehørende uden for Nederlandene, ikke kan få tilbagebetalt nederlandsk udbytteskat, som er blevet indeholdt af udbytte, den har modtaget fra organer, der er hjemmehørende i Nederlandene, fordi den ikke har godtgjort, at dens andelshavere eller medlemmer opfylder betingelserne efter nederlandsk lovgivning?
- 3) Er artikel 56 EF (nu artikel 63 TEUF) til hinder for, at en investeringsforening, der er hjemmehørende uden for Nederlandene, ikke kan få tilbagebetalt nederlandsk udbytteskat, som er blevet indeholdt af udbytte, den har modtaget fra organer, der er hjemmehørende i Nederlandene, fordi den ikke årligt og senest otte måneder efter regnskabsårets afslutning har udloddet hele investeringsresultatet til sine andelshavere eller medlemmer, selv om investeringsresultatet i det land, hvor den er hjemmehørende, for så vidt det ikke udloddes, i henhold til den der gældende lovgivning (a) anses for at være udloddet og/eller (b) henregnes til det skattebeløb, som andelshaverne eller medlemmerne i dette land skal betale, som om overskuddet var blevet udloddet, mens der til en i Nederlandene hjemmehørende investeringsforening, der årligt udbetaler hele investeringsresultatet til sine andelshavere eller medlemmer under indeholdelse af nederlandsk udbytteskat, sker tilbagebetaling?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 27. marts 2017 — X mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-157/17)

(2017/C 168/35)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 56 EF (nu artikel 63 TEUF) til hinder for, at en investeringsforening, der er hjemmehørende uden for Nederlandene ikke kan få tilbagebetalt nederlandsk udbytteskat, som er blevet indeholdt af udbytte, den har modtaget fra organer, der er hjemmehørende i Nederlandene, fordi den ikke er indeholdelsespligtig af nederlandsk udbytteskat, mens der sker tilbagebetaling til en i Nederlandene hjemmehørende investeringsforening, der årligt udlodder sit investeringsresultat til sine andelshavere eller medlemmer under indeholdelse af nederlandsk udbytteskat?
- 2) Er artikel 56 EF (nu artikel 63 TEUF) til hinder for, at en investeringsforening, der er hjemmehørende uden for Nederlandene, ikke kan få nederlandsk udbytteskat tilbagebetalt — mens tilbagebetaling sker til en nederlandsk investeringsforening — såfremt denne investeringsforening herved bliver mindre tiltrækkende for investorer, der bor i eller er hjemmehørende i Nederlandene?

Appel iværksat den 5. april 2017 af ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 25. januar 2017 i sag T-768/14, ANKO mod Europa-Kommissionen

(Sag C-172/17 P)

(2017/C 168/36)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (ved advokat Stauroula Paliou)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten den 25. januar 2017 i sag T-768/14 ophæves, og sagen hjemvises til Retten til afgørelse om sagens realitet.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at den retlige bedømmelse i Rettens dom af 25. januar 2017 i sag T-768/14 er i strid med EU-retten og har med sin appel anfægtet denne.

Appellanten er af den opfattelse, at den appellerede dom skal ophæves af følgende grunde:

1. **Første anbringende** vedrører urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder for så vidt angår pålideligheden af systemet til registrering af arbejdstid.
2. **Andet anbringende vedrører en retlig fejl** for så vidt angår de bestemmelser, der hvad angår denne sag afgør, hvilke forhold, der skal bevises, og bevisbyrden.
3. **Tredje anbringende vedrører en retlig fejl**, for så vidt angår de bestemmelser, der hvad angår modkravet afgør, hvem, der skal have bevisbyrden.
4. **Fjerde anbringende vedrører en væsentlig proceduremangel** og særligt manglende begrundelse for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionens krav var sikkert, opgjort og forfalden til betaling.

Appel iværksat den 5. april 2017 af ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 25. januar 2017 i sag T-771/14, ANKO mod Europa-Kommissionen

(Sag C-173/17 P)

(2017/C 168/37)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: ANKO A. E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (ved advokat Stauroula Paliou)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 25. januar 2017 i sag T-771/14 ophæves, og sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse vedrørende sagens realitet.
- Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Rettens dom af 25. januar 2017 i sag T-771/14 indeholder retlige vurderinger, som er i strid med EU-retten, og har anfægtet disse ved denne appel.

Ifølge appellanten skal den anfægtede dom ophæves af følgende grunde:

- i. **Urigtig gengivelse** af de faktiske omstændigheder for så vidt angår pålideligheden af det system, der registrer arbejdstid.
  - ii. **Retlig fejl** i forhold til søgsmålet vedrørende reglerne om beviset og bevisbyrden.
  - iii. **Retlig fejl** i forhold til appellen vedrørende reglerne om fordelingen af bevisbyrden.
  - iv. **Væsentlig procedurefejl** og særligt manglende begrundelse for så vidt angår, om Kommissionens fordring var sikker, opgjort og forfalden til betaling.
-

Appel iværksat den 11. april 2017 af International Management Group (IMG) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 2. februar 2017 i sag T-381/15, IMG mod Kommissionen

(Sag C-184/17 P)

(2017/C 168/38)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: International Management Group (ved advokat L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 2. februar 2017 i sag T-381/15 ophæves.
- Følgelig gives appellanten medhold i sine påstande i første instans som ændret og i overensstemmelse hermed:
  - annulleres Kommissionens afgørelse af 8. maj 2015 om afslag på, at IMG kan betegne sig som en international organisation i henhold til finansforordningen.
  - tilpligtes Kommissionen at yde erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, der opgøres til henholdsvis 28 mio. EUR og 1 EUR.
  - tilpligtes Kommissionen at betale sagens omkostninger.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger ved begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremført fem anbringender:

- Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af Rettens procesreglement, af de praktiske gennemførelsesbestemmelser til Rettens procesreglement og af retten til forsvar; tilsidesættelse af Kommissionens begrundelsespligt; tilsidesættelse af førsteinstansrettens begrundelsespligt, og forkert gengivelse af sagsakterne.
- Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af finansforordningen af 2012 og af den delegerede finansforordning, anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn, tilsidesættelse af førsteinstansrettens begrundelsespligt og forkert gengivelse af sagsakterne.
- Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af retten til forsvar, tilsidesættelse af førsteinstansrettens begrundelsespligt og forkert gengivelse af sagsakterne.
- Det fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet; tilsidesættelse af førsteinstansrettens begrundelsespligt og forkert gengivelse af sagsakterne.
- Det femte anbringende vedrører tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet; tilsidesættelse af førsteinstansrettens begrundelsespligt og tilsidesættelse af artikel 61 i finansforordningen af 2012.

I øvrigt har appellanten anfægtet Rettens afgørelse om at forkaste selskabets erstatningspåstand med den begrundelse, at der ikke var begået fejl.

Endelig har appellanten anfægtet Rettens afgørelse om at afvise en udtalelse fra Kommissionens juridiske afdeling og om ikke at lade denne indgå i sagens akter.

RET TEN

Sag anlagt den 31. marts 2017 — Printeos mod Kommissionen

(Sag T-201/17)

(2017/C 168/39)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Spanien) (ved advokaterne H. Brokelmann og P. Martínez Lage Sobredo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionen pålægges i medfør af artikel 266, stk. 1, TEUF eller, alternativt, i medfør af artikel 266, stk. 1, TEUF, artikel 268 TEUF og artikel 340, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder at betale:
  - a) en erstatning svarende til udligningsrenter af et beløb på 4 729 000 EUR beregnet med Den Europæiske Centralbanks rentesats for refinansieringstransaktioner forhøjet med to procentpoint for perioden fra den 9. marts 2015 til den 1. februar 2017, hvilket indebærer et beløb på 184 592,95 EUR, eller subsidiært med den rentesats, som Retten finder passende, og
  - b) morarenter af de udligningsrenter, som følger af det foregående litra, for perioden fra den 1. februar 2017 indtil det tidspunkt, hvor Kommissionen faktisk betaler det i foregående litra krævede beløb ved opfyldelse af en eventuel dom, hvorved nærværende søgsmål tages til følge, beregnet med Den Europæiske Centralbanks rentesats for refinansieringstransaktioner forhøjet med tre og et halvt procentpoint, eller subsidiært med den rentesats, som Retten finder passende.
- Subsidiært annulleres Kommissionens afgørelse af 26. januar 2017, hvorefter sagsøgeren alene tilbagebetales hovedstolen vedrørende den af sagsøgeren til opfyldelse af afgørelsen om konvolutter fejlagtigt betalte bøde uden nogen renter.
- Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I denne sag nedlægger sagsøgeren principalt en erstatningspåstand med henblik på at få tildelt en økonomisk kompensation svarende til de renter, som Kommissionen burde have betalt til denne i forbindelse med tilbagebetalingen af hovedstolen vedrørende den fejlagtigt betalte bøde til opfyldelse af Kommissionens afgørelse C(2014) 9295 final af 10. december 2014 vedrørende en procedure efter artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen (AT.39780 — Konvolutter) (»afgørelsen om konvolutter«), efter at denne afgørelse blev annulleret ved Rettens dom af 13. december 2016 i sag T-95/15, Printeos S.A. m.fl. mod Kommissionen (»Printeos-dommen«). Subsidiært nedlægger sagsøgeren påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 26. januar 2017 om afslag på sagsøgerens anmodning om at få udbetalt de nævnte renter.

1. Til støtte for erstatningspåstanden gør sagsøgeren gældende, at kravet om økonomisk kompensation støttes på artikel 266, stk. 1, TEUF henset til, at Kommissionen ikke fuldt ud har opfyldt Printeos-dommen, idet den har undladt at betale de tilsvarende renter, eller, alternativt, artikel 266, stk. 2, TEUF, artikel 340, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder henset tilden skade, som blev forårsaget af afgørelsen om konvolutter og den ufuldstændige opfyldelse af Printeos-dommen.

Sagsøgeren gør i denne henseende gældende, at Kommissionens retsstridige adfærd savner hjemmel, idet Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT 2002, L 357, s. 1), som Kommissionen henviste til i sin afgørelse af 26. januar 2017, allerede var ophævet, og idet Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT 2012, L 362, s. 1) skal anses for at være i strid med artikel 266 TEUF og 340 TEUF samt artikel 41, stk. 3, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

2. Til støtte for sin subsidiære annullationspåstand har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionens afgørelse af 26. januar 2017 var støttet på et retsgrundlag, som var ophævet, som ikke fandt anvendelse, og som under alle omstændigheder skulle anses for ulovligt, og fremsætter herved også en ulovlighedsindsigelse i denne henseende.

Sag anlagt den 5. april 2017 — Senetic mod EUIPO — HP Hewlett Packard Group (hp)

(Sag T-207/17)

(2017/C 168/40)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Senetic S.A. (Katowice, Polen) (ved advokat M. Krekora)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: HP Hewlett Packard Group LLC (Houston, Texas, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: HP Hewlett Packard Group LLC

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder bogstaverne »hp« — EU-varemærkeregistriering nr. 8 579 021

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. februar 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1001/2016-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for såvel Retten som EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 5. april 2017 — Senetic mod EUIPO — HP Hewlett Packard Group (HP)

(Sag T-208/17)

(2017/C 168/41)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Senetic S.A. (Katowice, Polen) (ved advokat M. Krekora)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: HP Hewlett Packard Group LLC (Houston, Texas, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: HP Hewlett Packard Group LLC

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder bogstaverne »HP« — EU-varemærkeregistrering nr. 52 449

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. februar 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1002/2016-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for såvel Retten som for EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 4. april 2017 — ZGS mod EUIPO (Schülerhilfe1)

(Sag T-209/17)

(2017/C 168/42)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ZGS Bildungs-GmbH (Gelsenkirchen, Tyskland) (ved advokat T. Remmerbach)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Schülerhilfe1« — registreringsansøgning nr. 15 113 038

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. februar 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1789/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af ZGS Bildungs-GmbH afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 5. april 2017 — Romantik Hotels & Restaurants mod EUIPO — Hotel Preidlhof (ROMANTIK)

(Sag T-213/17)

(2017/C 168/43)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Romantik Hotels & Restaurants AG (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokaterne S. Hofmann og W. Göpfert)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Hotel Preidlhof GmbH (Naturno, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Romantik Hotels & Restaurants AG

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »ROMANTIK« EU-varemærkereгистраering nr. 2 527 109

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. februar 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1257/2016-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som ugyldighedserklæringen vedrørende EU-varemærke nr. 2 527 109 »ROMANTIK« (ordmærke) blev stadfæstet.

— EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, sammenholdt med artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 207/2009

Sag anlagt den 7. april 2017 — Pear Technologies mod EUIPO — Apple (PEAR)

(Sag T-215/17)

(2017/C 168/44)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Pear Technologies Ltd (Macau, Kina) (ved Solicitor J. Coldham og E. Himsworth, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Apple Inc. (Cupertino, California, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: Pear Technologies Ltd

Det omvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »PEAR« — registreringsansøgning nr. 13 115 076

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. januar 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 860/2016-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Sagen hjemvises til videre behandling ved appelkammeret.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling ved appelkammeret.
- Såfremt den anden part i sagen for appelkammeret intervenerer, tilpligtes selskabet at betale sagens omkostninger, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling ved appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA